

הַלְבוֹת בָּלִים פֶּרֶק כּד

א. אֱלוֹ עוֹרוֹת מִטְמֵאִין בַּמִּדְרָס: עוֹר שֶׁחָשַׁב עָלָיו לְשַׁטְחוֹ, וְעוֹר שֶׁמִּנִּיחִין עַל הַמִּטּוֹת מְלַמְעֵלָה לִישֵׁן עָלָיו, וְעוֹר שֶׁמִּנִּיחִין עַל הַחֲמֹר תַּחַת הַמִּשְׁאוּי, וְעוֹר שֶׁמִּנִּיחִין בַּעֲרֵס תַּחַת הַקָּטָן, וְעוֹר הַכּר, וְעוֹר הַכֶּסֶת.

ב. וְכֵן עוֹר שֶׁמִּנִּיחִין תַּחַת הַשִּׁלְחָן בְּעֵת הָאֲכִילָה כְּדִי שִׁיפְלוּ עָלָיו הַפְּרוֹרִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִשְׁעָן עָלָיו בְּרָגְלוֹ; וְעוֹר שֶׁחֹגֵר הַחֲמֹר עָלָיו, וְעוֹר שֶׁחֹגֵר נוֹפֵץ הַפִּשְׁתָּן עָלָיו בְּעֵת שְׁנוּפֵץ, וְעוֹר שֶׁמִּנִּיחַ הַסֶּבֶל עַל כְּתָפוֹ בְּעֵת שְׁסוּבֵל, וְעוֹר שֶׁמִּנִּיחַ הָרוּפָא עַל בְּרָכְיוֹ בְּעֵת שִׁמְפִּיס הַשְּׁחִינִין: מִפְּנֵי שֶׁכָּל אֱלוֹ הָעוֹרוֹת, יוֹשֵׁב עֲלֵיהֶן.

ג. וְכֵן עוֹר הַלֵּב שֶׁלְקָטָן, שֶׁרִירוֹ יוֹרֵד עָלָיו כְּדִי שֶׁלֹא יִפְסִיד בְּגָדָיו; וְעוֹר שֶׁעָשָׂהוּ לְהִיּוֹת נוֹתֵנוּ עַל לְבֹו בְּעֵת הַקָּצִיר מִפְּנֵי הַשָּׂרֵב, וְעוֹר שֶׁלּוֹפְפִין בּוֹ הַכֶּסֶת; וְעוֹר הַתְּפוֹר כְּמוֹ תִּבְּהָ שֶׁמִּנִּיחִין בּוֹ הַבְּגָדִים: שֶׁכָּל אֱלוֹ מִתְּהַפְּכִין עֲלֵיהֶן, וְנִשְׁעָנִין עֲלֵיהֶן. וְכָל הָעוֹרוֹת הַמִּטְמְאוֹת בַּמִּדְרָס, אֵינָן מִטְמְאוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כִּשְׁעוֹר חֲמֹשֶׁה טַפָּחִים.

ד. וְאֱלוֹ עוֹרוֹת שֶׁאֵין מִטְמֵאִין בַּמִּדְרָס: עוֹר שֶׁחֹגֵר סוֹרֵק הַצֶּמֶר בְּעֵת שְׁסוֹרֵק, וְעוֹר שֶׁלּוֹפֶף בּוֹ הַצֶּמֶר הַסְּרוּק, וְעוֹר שֶׁלּוֹפֶף בּוֹ הָאֲרָגְמָן. וְכָל מִטְמְאוֹת בִּשְׂאֵר טְמָאוֹת.

ה. עוֹר שֶׁעָשָׂהוּ חֲפוּי לְכָלִים, טָהוֹר מְכֻלּוּם. עָשָׂהוּ חֲפוּי לְמִשְׁקֵלֶת מְקַבֵּל שְׂאֵר טְמָאוֹת, שֶׁהֵרִי נַעֲשֶׂה לְקַבֵּלָהּ; וְאֵינּוּ מִטְמֵא בַּמִּדְרָס. עוֹר שֶׁעָשָׂהוּ לְעַקְבוֹ וּלְפָרְסָתוֹ אִם חוֹפֶה אֶת רֹב הָרָגֶל, מִטְמֵא; וְאִם לֹאוֹ, טָהוֹר. מִנְּעֵל שֶׁעַל הָאֲמוּם אֵף עַל פִּי שְׁעָדִין לֹא לְבָשׁוּ אָדָם, הֵרִי זֶה מִטְמֵא בַּמִּדְרָס: שֶׁכֹּכֵר נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

ו. כָּל עוֹר הָרְאוּי לְהִטְמֵא בַּמִּדְרָס, וְאֵינּוּ חֹסֵר מְלֹאכָה הַמַּחֲשָׁבָה מִטְמֵאָתוֹ; וְאִם חָשַׁב עָלָיו לְהִיּוֹת עוֹר שִׁלְחָן וְכִיּוֹצָא בּוֹ, הֵרִי זֶה מִטְמֵא בַּמִּדְרָס. וְאִם הָיָה חֹסֵר מְלֹאכָה אֵין הַמַּחֲשָׁבָה מוֹעֵלֶת בּוֹ, עַד שֶׁתִּגְמַר מְלֹאכְתּוֹ: חוּץ מִהָעוֹר שֶׁמַּחֲפִין בּוֹ הַמֶּרְכָּב מִפְּנֵי הָאֵבֶק שֶׁהַמַּחֲשָׁבָה מוֹעֵלֶת בּוֹ, אֵף עַל פִּי שֶׁלֹא נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ.

ז. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּעוֹרוֹת בַּעַל הַבֵּית; אֲבָל עוֹרוֹת הָעִבְדִּין, שֶׁסֶתֶם לְמִכִּירָה אֵין הַמַּחֲשָׁבָה מִטְמֵאָתָן, עַד שִׁיעֲשֶׂה בָהֶן מַעֲשֶׂה וְיָכִין אוֹתָן לְמִדְרָס.

ח. אֵין אָדָם מִטְמֵא בַּמִּדְרָס מִשְׁכָּב אוֹ מֶרְכָּב שֶׁאֵינּוּ שְׁלוּ, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִנֵּגַע בְּמִשְׁכָּבוֹ" (רֹאה וִיקְרָא טו, ה; וִיקְרָא טו, כֵּא). גָּזַל מִשְׁכָּב וְדָרַס עָלָיו בְּלֹא נִגְיעָה, הֵרִי זֶה טָהוֹר; וְאִם נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, טְמֵא.

ט. גָּנַב מִשְׁכָּב, וַיֵּשֶׁב עָלָיו הֵרִי זֶה טְמֵא: שֶׁחֲזַקְתּוֹ שֶׁנִּתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, שֶׁאֵינָן יוֹדְעִים מִי גָּנְבוֹ. וְאִם נוֹדַע שְׁעָדִין לֹא נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, הֵרִי זֶה טָהוֹר.

י. לְפִיכָף גָּנַב שְׁגָנַב עוֹר, וְחָשַׁב עָלָיו לְשִׁכִּיבָה הַמַּחֲשָׁבָה מוֹעֵלֶת בּוֹ, וּמִטְמֵא בַּמִּדְרָס; אֲבָל הַגִּזְלָן אֵין מַחֲשָׁבָתוֹ מוֹעֵלֶת, אִלָּא אִם כֵּן נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים.

יא. עוֹר שֶׁנִּטְמֵא בַּמִּדְרָס, וְהִתְחִיל לְקָרְעוֹ רְצוּעוֹת הֵרִי הוּא בְּטֵמְאָתוֹ, עַד שִׁיִּמְעֻטְנוּ פָחוֹת פָּחוֹת מִחֲמֹשֶׁה טַפָּחִים.

יב. כל כלי עזר שנטמא במדרס הזב, ושנהו לכלי אחר אם שנהו מן הפשוט לפשוט, הרי הוא בטמאתו; שנהו מן הפשוט למקבל, ומן המקבל לפשוט טהור. ובבבד, הכל טמא.

יג. כיצד: חמת שעשיה שטיח, ושטיח שעשהו חמת טהור; אבל חמת שנטמאת מדרס, ועשיה תרמל, או תרמל, שעשהו חמת הרי הן מדרס כשהיו. כר שלבגד שנטמא במדרס, ועשהו סדין, או סדין שעשהו כר או כסת, בגד שעשהו מטפחת, או מטפחת שעשאה כסת הרי הן מדרס כשהיו.

יד. כלים שעיקר עשייתן לקבלה ולמשכב כאחד, כגון הכרים והכסתות והשקין והמרצופין אם נפחתו אף על פי שטהרו מלהטמא במת ובשאר טמאות, מפני שאינן יכולין לקבל, הרי הן מטמאין במדרס, שעדין הן ראויין למדרס.

טו. אבל כלים שעיקר עשייתן לקבלה בלבד, כגון החמת והתרמל אם היו גדולים, כדי שיהיו ראויין לישוב עליהן הואיל ויושבין עליהן מפני גדלן, הרי הן מטמאין במדרס כל זמן שהן שלמים. נפחתו, ואף על פי שאפשר עדין לישוב עליהן הרי אלו אין מטמאין במדרס, שעיקר עשייתן לקבלה בלבד, והואיל ובטלו מלקבל, טהרו מלהטמא לא בשאר טמאות ולא במדרס.

טז. וכמה הוא שעורן ויהיו ראויין למדרס: החמת, שבעת קבין; והילקוט, חמשת קבין; והקלסטר שתולין בו השעורים בראש הבהמה, ארבעת קבין; והכריתות שמערין בהן המים, סאה. ופחות מן השעורין האלו אינן ראויין למדרס, ואין דרך העם לישוב עליהן.

יז. נפחתו, וצרר מקום הפחת הרי הן טהורין, וכאלו לא קשר מקום הפחת. וכל החמתות שנפחתו וצררן טהורות, חוץ משלעזרביים: מפני שכך הוא דרכן תמיד לצררן. וחמת חלילין אינה מטמא במדרס, שהרי אינה ראויה למדרס.

הלכות בליים פרק כה

א. כל פשוטי כלי עץ העשוין לשיבה או לשכיבה או לרכיבה מטמאין במדרס, כגון המטה והכסא וכיוצא בהן. המטה והכר והכסת שלמת, וכסא שלכלה, ומשבר שלחיה, וכסא שלכובס שהוא כורס עליו את הכלים, וכסא שלקטן שיש לו רגלים אף על פי שאין בו גבה טפח כל אלו מטמאין במדרס.

ב. כסא שלברזל שעושין בבית הכסא, והעזר נתון עליו הרי הוא מטמא במדרס ובשאר טמאות. הפריש העזר המחפה על הברזל העזר מטמא במדרס, והברזל מטמא בשאר טמאות אבל לא במדרס. טרסקל שלגמי וכיוצא בו המחפה בעזר, מטמא במדרס ובשאר טמאות; הפריש העזר מעליו, העזר מטמא במדרס, אבל הטרסקל טהור מכלום, שהרי נעשה כשברי כלים.

ג. ספסליו שבמרחץ, ששתי רגליו שלספסל שלעץ מטמא במדרס. היתה אחת שלעץ, ואחת שלשיש אינו מקבל טמאה. נסרים שבמרחץ ששגמן, אינן מקבלין טמאה, שאינן עשוין לשיבה, אלא כדי שיהיו המים מהלכין תחתיהן.

ד. הסל והכלכלה שמלאן תבן או מוכין אף על פי שהתקין לשיבה אינן מקבלין טמאת מדרס, שאינן ראויין לשיבה. ואם סרגן בגמי או במשיחה על פיהן, הרי אלו מטמאין במדרס.

ה. קורת בית הבד שעשה ראשה האחד כסא אינו מטמא במדרס, מפני שאומרין לו עמד ונעשה מלאכתנו. אבל אם קבע את הכסא בקורת בית הבד, הכסא מטמא מדרס; ואם דרס הזב על הקורה, לא נטמא הכסא.

ו. וכן אם קבע הכסא בקורה גדולה. עשה ראש הקורה הגדולה כסא אין טמא אלא מקום הכסא בלבד, ושאר הקורה טהור. וכן הדין בכסא שקבעו בערבה, שהוא טהור.

ז. קצת הקורה שמתקן אותו המסתת את האבן להיות יושב עליו, הרי מקום ישיבתו מטמא במדרס. מקום ישיבה שאחורי הקרון טהור, שאינה אלא ישיבת צער. ראשי כלנסות שהאמנין יושבין עליהן, ושפין את האבנים וכיוצא בהן טהורין.

ח. וכן כפת שלתמרה שהוא יושב עליו אפלו גבה טפח טהור, שאין זה כלי. וכן בול שלעץ אף על פי שסרקו וכרכמו ועשהו פנים לשער וכיוצא בו, אינו כלי; ולא מקבל טמאה, עד שיחק בו.

ט. ראשי כלנסות שהן חקוקין אם חקקן לדעת, מקבלין טמאה. מצאן חקוקין אם חשב עליהן, מקבלין טמאה מכאן ולהבא; ואם חשב עליהן חרש שוטה וקטן, או אדם שאינן שלו טהורין. וכן כל כיוצא בהן מדברים שאינן מקבלין טמאה אלא במחשבה שאין לה מחשבה מועלת, אלא מחשבת בעלים שהן בני דעה.

י. העושה כיפה מן השאור, ויבשה ויחדה לשיבה הרי בטלה מתורת אכל, ומטמאה במדרס: שהרי היא משמשת תשמישי העץ.

יא. מחצלת הקש, מטמאה במדרס; ומחצלת הקנים ושלחלף טהורה, מפני שאינה ראויה למדרס. ושאר המחצלאות אם עשאה לשכיבה, מקבלת טמאה; עשאה לספוד, טהורה. עשאה סתם אם היתה גדולה, סתמה לספוד; והקטנה, סתמה לשכיבה. ומחצלת שעשה לה קנים לארפה טמאה מדרס, שעדין ראויה לשכיבה; עשאן כמין גם, טהורה. עשה קנים לרחבה אם אין בין קנה לחברו ארבעה טפחים, טהורה.

יב. נחלקה לרחבה, עדין מקבלת טמאה. נחלקה לארפה, ונשתירו בה שלושה מעדנים שלששה טפחים עדין היא ראויה למדרס, ומטמאה; פחות מכאן, טהורה. וכן אם התיר ראשי מעדנים, טהורה. ואף טמאת מדרס לא תקבל המחצלת, עד שתגמר מלאכתה ותתקנב כמו שבארנו.

יג. תבה שפתחה מלמעלן טהורה מן המדרס, שאינה ראויה לישוב עליה; ומקבלת שאר טמאות. ושפתחה מצדה טמאה במדרס, ובשאר טמאות. עגלה שלקטן מטמאה במדרס, שהרי נשען עליה. מקל שלזקנים טהור מכלום, שאינו אלא לסיע.

יד. סנדל שלסידין, והוא סנדל שלעץ הרי הוא מטמא במדרס, מפני שהסיד פעמים מטיל בו עד שמגיע לביתו. קב שלקטע

שֵׁשׁ בּוֹ בֵּית קְבוּל כְּתִיתִין מְטָמָא בְּשָׂאָר טְמָאוֹת, מִפְּנֵי בֵּית קְבוּלוֹ, וּמְטָמָא בַּמְדָּרָס, שֶׁהָרִי נִשְׁעָן עָלָיו.

זו. וְאֵלּוּ טְמֵאִין מְשׁוּם מָרָכָב: מְרַדְעַת שְׁלַח־מֹר, וּטְפִיטָן שְׁלֶסוֹס, וְכֹר הַגָּמֶל, וְאַכְפָּה שְׁלִנְאָקָה, וְכָל פִּיּוּצָא בָּהֶן. הַלּוּחוֹת שְׁמַנִּיחִין עַל גְּבֵי הַחֲמֹר, וְאַחֵר כֶּךָ נֹתְנִין עָלָיו הַמְּשָׂאוֹי טְהוֹרוֹת; וְאִם הִיתָה רְאוּיָה לְמָרָכָב, טְמָאָה.

הַלְבוֹת פְּלִים פֶּרֶק כּו

א. כָּלִי עֵץ הָרְאוּי לְמְדָרָס שֶׁקִּבְעוּ בַּכּוֹתֶל בְּתוֹךְ הַבִּנְיָן קִבְעוּ וְלֹא בָּנָה עַל גִּבּוֹ, אוֹ שִׁבְנָה עַל גִּבּוֹ וְלֹא קִבְעוּ עֲדִין הוּא מְטָמָא בַּמְדָּרָס כְּשֶׁהִיָּה; קִבְעוּ בַּמַּסְמָרִים, וּבָנָה עָלָיו טְהוֹר.

ב. וְכֵן מִפֶּץ שֶׁנִּתְּנוּ עַל גְּבֵי הַקּוֹרוֹת קִבְעוּ וְלֹא נָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזָבָה, אוֹ שֶׁנָּתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזָבָה וְלֹא קִבְעוּ עֲדִין הוּא מְטָמָא בַּמְדָּרָס; קִבְעוּ, וְנָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזָבָה טְהוֹר.

ג. סִפְסָל שֶׁנִּטַּל אֶחָד מֵרָאשָׁיו, וְעֲדִין הוּא רְאוּי לְמְדָרָס נִטַּל הַשֵּׁנִי, טְהוֹר; וְאִם יֵשׁ בּוֹ גִּבָּה טַפַּח, מְטָמָא בַּמְדָּרָס.

ד. כֶּסֶּא שֶׁלִּפְלָה שֶׁנִּטְלוּ חֲפוּיָיו, טְהוֹר; וְאִם לֹא הָיוּ חֲפוּיָיו יּוֹצְאִין, וְנִטְלוּ עֲדִין הוּא רְאוּי לְמְדָרָס, שֶׁכֵּן דְּרָכּוֹ לִהְיוֹת מִטְהוֹר עַל צִדּוֹ וְיוֹשֵׁב עָלָיו.

ה. כֶּסֶּא שֶׁנִּטְלוּ חֲפוּיָיו, וְעֲדִין הוּא רְאוּי לִישִׁיבָה מְטָמָא; נִטְלוּ שְׁנַיִם מִחֲפוּיָיו זֶה בְּצֵד זֶה, טְהוֹר. שְׂדֵה שֶׁנִּטַּל הָעֲלִיּוֹן שְׁלָה טְמָאָה, מִפְּנֵי הַתַּחֲתוֹן שֶׁהוּא רְאוּי לְמְדָרָס; נִטַּל הַתַּחֲתוֹן טְמָאָה, מִפְּנֵי הָעֲלִיּוֹן. נִטַּל הָעֲלִיּוֹן, וְהַתַּחֲתוֹן הָרִי הַדֶּפִּין טְהוֹרִין.

ו. תְּבֵה שֶׁנִּפְתְּחָה מִצְדָּה מִטְמָאָה בַּמְדָּרָס כְּשָׂאָר טְמָאוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהִיא רְאוּיָה אֶף לִישִׁיבָה וְהַכֹּל יּוֹשְׁבִין עָלֶיהָ. נִפְתְּחָה מִלְּמַעַלָן טְהוֹרָה מִן הַמְדָּרָס, שֶׁהָרִי אֵינָה רְאוּיָה לִישִׁיבָה; וּמִטְמָאָה בְּשָׂאָר טְמָאוֹת, שֶׁעֲדִין הִיא מְקַבֶּלֶת.

ז. נִפְתְּחָה מִלְּמַטָּן טְהוֹרָה מִכָּל טְמָאָה, אֶף עַל פִּי שֶׁאִפְשָׁר לִישֹׁב עָלֶיהָ כִּכְסֵּא, מִפְּנֵי שֶׁעֵיקָר מַעֲשִׂיָּה לְקַבֶּלָהּ, וְכִבְר בָּטַל הָעֵיקָר; וְהַמְּגוֹרוֹת שֶׁבָּה מְטָמָאוֹת, וְאֵינָן חֲבוּרִים לָהּ.

ח. וְכֵן מִשְׁפֶּלֶת שֶׁנִּפְתְּחָה מִלְּקַבֵּל רְמוּנִים אֶף עַל פִּי שֶׁהִיא רְאוּיָה לְמְדָרָס, הָרִי הִיא טְהוֹרָה מִכָּלּוֹם: מִפְּנֵי שֶׁעֵיקָר מַעֲשִׂיָּה לְקַבֶּלָהּ; וְהוֹאִיל וּבָטַל הָעֵיקָר, בָּטָלָה הַטְּפֵלָה.

ט. עֲרֵבָה שֶׁלְעֵץ שֶׁמִּגְבָּלִין בָּהּ הַבִּנְיָן אֶת הַגְּבִיסִין אֶף עַל פִּי שֶׁמְקַבֶּלֶת שָׂאָר טְמָאוֹת, אֵינָה מְטָמָאָה בַּמְדָּרָס. עֲרֵבָה שֶׁלְעֵץ שֶׁלְשִׁין בָּהּ הַבִּצָּק, שֶׁהִיא מַחֲזִקֶת מְשִׁנֵּי לוּגִין וְעַד תְּשַׁעַת קִבְּיִן, שֶׁנִּסְדָּקָה עַד שֶׁאֵינָה יְכוּל לְרַחֵץ בָּהּ רַגְלָא אַחַת, מִפְּנֵי הַסֶּדֶק הָרִי זֶה מְטָמָאָה בַּמְדָּרָס: שֶׁסֶתְמָה שֶׁהוּא כּוּפָה אוֹתָהּ וְיוֹשֵׁב עָלֶיהָ, לְפִי גְדֻלָּה וְסֶדֶק שְׁלָהּ.

י. הַנִּיחָה בְּגִשְׁמִים עַד שֶׁנִּתְּפַחָה, וְנִסְתָּם הַסֶּדֶק אֵינָה מְטָמָאָה בַּמְדָּרָס, שֶׁהָרִי הִיא רְאוּיָה לָלוֹשׁ בָּהּ, וְתַחֲלַת מַעֲשִׂיָּה לָלוֹשׁ בָּהּ; וּמִקַּבֶּלֶת שָׂאָר טְמָאוֹת. חֲזֹר וְהַנִּיחָה בְּקָדִים, וְנִפְתַּח הַסֶּדֶק חֲזָרָה לְקַבֵּל טְמָאת מְדָרָס, וְטְהוֹרָה מִשָּׂאָר טְמָאוֹת.

יא. עֲרֹכָה גְדוֹלָה שֶׁהִיא מַחֲזִיקָת יִתֵּר עַל תְּשׁוּעַת קָבִין, שְׁנִפְחָתָה מִלְּקַבֵּל רְמוּנִים, וְהַכִּינָה לִישִׁיבָה הָרִי זֶה טְהוֹרָה אִף מִטְמְאָת מִדְּרָס, עַד שִׁיקְצִיעַ: שְׁאִין הַמַּחֲשָׁבָה מוֹעֵלָת בַּעֲרֹכָה גְדוֹלָה שְׁנִפְחָתָה, עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה בָּהּ מַעֲשֶׂה. עֲשִׂיָּה אָבוּס לְבִהְמָה אִף עַל פִּי שְׁקִבְעָה בְּכוֹתֵל, טְמֵאָה בְּכָל הַטְּמָאוֹת.

יב. מָטָה שֶׁנִּטְלוּ אַרוּכוֹת שָׁלָה אַחֵר שְׁנִטְמָאת, וַעֲשֶׂה לָּהּ חֲדָשׁוֹת, וְלֹא שָׁנָה אֶת הַנִּקְבִּים, וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַחֲדָשׁוֹת עֲדִין הִיא בְּטְמֵאָתָה; נִשְׁתַּבְּרוּ הַיִּשְׁנוֹת טְהוֹרָה, שֶׁהַכָּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַיִּשְׁנוֹת.

יג. מָטָה שֶׁהִיתָה טְמֵאָה מִדְּרָס, וְנִטְלָה קֶצֶרָה וּשְׁתֵּי כָרְעִים עֲדִין הִיא בְּטְמֵאָתָה, שֶׁעֲדִין צוּרַת הַמָּטָה עוֹמֶדֶת; נִטְלָה אַרוּכָה וּשְׁתֵּי כָרְעִים, טְהוֹרָה. קֶצֶץ שְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת שְׁלֵמָטָה בְּאַלְכָסוֹן, אוֹ שֶׁקֶצֶץ שְׁתֵּי כָרְעִים טֶפַח עַל טֶפַח בְּאַלְכָסוֹן, אוֹ שֶׁמַּעֲטָן פָּחוֹת מִטֶּפַח הָרִי זֶה נִשְׁבְּרָה וְטְהוֹרָה.

יד. נִשְׁבְּרָה אַרוּכָה, וְתִקְנָה עֲדִין הִיא אֵב טְמֵאָה כְּשֶׁהִיתָה; נִשְׁבְּרָה הָאֻרוּכָה הַשְּׁנִיָּה, וְתִקְנָה טְהוֹרָה מִן הַמִּדְרָס, אֲבָל טְמֵאָה מִגַּע מִדְּרָס. לֹא הִסְפִּיק לְתַקֵּן אֶת הָרֵאשׁוֹנָה, עַד שֶׁנִּשְׁבְּרָה הַשְּׁנִיָּה טְהוֹרָה.

טו. מָטָה שֶׁהִיתָה טְמֵאָה מִדְּרָס, אוֹ בִשְׁאָר טְמָאוֹת, וְנִגְנַב חֲצִיָּה אוֹ אֶבֶד, אוֹ שֶׁחֲלָקוּהָ אַחִין אוֹ שֶׁתִּפְּיִן הָרִי זֶה טְהוֹרָה, שֶׁהָרִי זֶה כִּכְלִי שֶׁנִּשְׁבֵּר. הַחֲזִירוּהָ, מִקְּבֵלֶת טְמֵאָה מִכָּאן וּלְהֵבֵא: הָרִי זֶה דוֹמָה לְמִי שֶׁעָשָׂה כְּלִי אֶחָד, מִשְׁבְּרֵי כְּלִי שְׁנִטְמָא שֶׁהוּא טְהוֹר, וּמִקְּבֵל טְמֵאָה לְהֵבֵא.

טז. מָטָה שֶׁנִּתְפָּרְקוּ אֲבָרֶיהָ אִם נִשְׁאַרָה אַרוּכָה וּשְׁתֵּי כָרְעִים, אוֹ קֶצֶרָה וּשְׁתֵּי כָרְעִים הָרִי אֵלּוּ מִטְמְאִין, מִפְּנֵי שֶׁרְאוּיִין לְסַמְכֵן לְכוֹתֵל וְלִישֵׁן עָלֶיהֶן. וּמָטָה שֶׁנִּטְמָאת כְּלָה אִם הִטְבִּילָה אֲבָרִים אֲבָרִים, טְהוֹרָה. הַמִּפְּרָק אֶת הַמָּטָה לְהִטְבִּילָה הַנוֹגֵעַ בַּחֲבָלִים שָׁלָה, טְהוֹר.